

прень тридесатъ дена, когато искахъ да влѣза въ единъ корабаль за да мина въ Италіа. Гръци ти ма задрѣжеха и вспреха ма да премина море-то . . . . .

„Найпослѣ ма стигнаха писма отъ нашый-атъ Императоръ въ които ми казваше:

„Побаржайте да ся върнете, защото-то ни дойде единъ кардиналъ пратенъ отъ нашій-атъ господаръ Папѣ-тъ. (!!!)“

„Тѣй като прочетохъ тѣа писма и като видѣхъ че нашій-тъ Императоръ ма викаше, азъ промѣнихъ пѣть-тъ-си. Презъ мѣсець Септемвріа азъ стигнахъ на конецъ въ Търново, и намѣрихъ тамо капелана Ивана, тоа сватъ истинень и избранъ чловѣкъ, (!!!) когото ваша Сватына ни праща и кой-то ми вручи сичкы-ты ваши писма.

„Сичкыты тѣа писма ми быдоха прочетени и чрезъ тѣхъ моа-та душа быде обладана отъ радость. Простирающъ рѣцѣ-тъ си камъ небо-то азъ воздадохъ благодареніа Богу защото преблагій Папа нашъ отецъ е потрѣсилъ овцы-ты кои-то ся бѣха загубили (!!!) За да ги приведе въ стадото. Споредъ онова което писмата на ваша Сватына съдрѣжаваха и онова което вые бѣхте заповѣдали, капеланъ Иванъ ми даде вашето благословеніе, и паліумъ за исполненіе-то на мож-тъ священноначалнѣ службѣ, (!!!) на 8 Септемвріа день на рождество-то на Пресватаа Майка Божіа.

„А слѣдъ като восприахъ паліумъ съ найпокорнѣ-тъ побожность коа-то ми бѣше возложена, азъ направихъ клѣтвѣ за вѣрнѣ покорность, предъ владицы-ти кой-то пишеть на ваша сватына предъ нашій-атъ князь и предъ много други владицы кои-то ся намераха въ цркъвѣ-тъ.

„Още веднажъ, Пресватый отце, благодарили ще ся ваша Сватына, споредъ както и азъ го мола, да ни отдаде нови благодати, да усвърши организаціѣ-тъ на наше-то духовенство, и да ни поучи средства-та чрезъ кои-то азъ длѣженствувамъ да управамъ стадо-то кое-то ми е уверенно чрезъ Бога и чрезъ ваша Сватына.

„Ны имаме вече свато миро. От-истинна ны приемахме другъ пѣть отъ Гръцы-ты, нѣ безъ да кажеме нещо отвише, Гръци-ти ни мразать толкова колкото и васъ.

„Нѣ вамъ, господарю мой, надлежи да ни промыслите сичко оно-ва кое-то ни е нуждно, и да ни го дадете, вамъ подобно надлежи да ни научите здраво за свато-то миро, средство-то чрезъ което ны длѣженствуваме да кръщаваме нашій-атъ народъ (!!!) и да направимъ тѣй щото той да ни остане безъ свато миро. Ако той беше лишень отъ него то щеше да бѣде едно злочастіе.